

3

Увехнаха бледите рози,
що нявга за тебе набрах,
но ти не дойде — в здрачината
аз горко ридах.

Аз чаках да дойдеш засмяна,
обкичена с рози и крин,
но ти не дойде — в тишината
аз чаках самин.

Аз чаках. И ето изгрява
зората сред краски от лед —
и в стаята вехнат цветята,
набрани за теб.

12